

തുടങ്ങിയാൽ ഇന്നു കാണുന്നതുപോലെ നൂറു നൂറു വിശ്വാസങ്ങളും സഭാവിഭാഗങ്ങളുമു - **m**കും. ലിഖിതരൂപത്തിലുള്ള ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിച്ച് അതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യമായി വേ - **X** പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായമാണ്. യേശുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടു - **tAm** “സത്യാത്മാവ് വരുമ്പോൾ നിങ്ങളെ സത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് നയിക്കും” (യോഹ. 16, 13).

ര - **m**തായി ദൈവം തന്റെ വചനങ്ങൾ അരുൾ ചെയ്ത സാഹചര്യമറിയാവുന്ന, പാരമ്പര്യം കൈമുതലായുള്ള സഭാസമൂഹത്തിനുള്ളിൽ വേണം ലിഖിത രൂപത്തിലുള്ള ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും അതിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യേ - **X**. അതുകൊ - **m**ന്ന് നമ്മുടെ വിശ്വാസം വേദപുസ്തകത്തെ മാത്രം കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നല്ല, സഭാപാരമ്പര്യത്തിൽ കൂടി കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒന്നാണെന്ന് നാം പറയുന്നത്. പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ പോലും തന്നിഷ്ടംപോലെ ദൈവവചനം വ്യാഖ്യാനിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നത്. പിന്നെയോ പാരമ്പര്യത്തിലൂടെ തനിക്ക് ലഭിച്ചത് സർവ്വപ്രധാനമായിക്കരുതി പിൻതലമുറയ്ക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത് (cfr. 1 കോറി. 15, 3-5).

2. യേശുക്രിസ്തു - ദൈവവചനത്തിന്റെ മുഖം.

സ്വരം കേട്ടതുകൊ - **p** മാത്രം സംത്യപ്തനാകുന്നവനല്ല, മുഖം കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണ് മനുഷ്യൻ. മുഖം നേരിൽ കാണാൻ സാധിക്കാത്ത വചനം മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എപ്പോഴും അപൂർണ്ണമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കും. വചനത്തിന്റെ മുഖം നമുക്ക് കാണിച്ചുതരുവാനായിട്ടാണ് വചനം മാംസമായതും നമ്മുടെ ഇടയിൽ വസിക്കുന്നതും (cfr. യോഹ. 1, 14). പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ പറയുന്നതുപോലെ യേശു ക്രിസ്തു “അദ്യശ്വനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപവും എല്ലാ സൃഷ്ടികൾക്കും മുമ്പുള്ള ആദിജാതനുമാണ്” (കൊളോ. 1, 15).

യേശുക്രിസ്തു വചനവും മാംസവുമാണ്, ദൈവവും മനുഷ്യനുമാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിൽ നാം കാണുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുഖത്തിന് അതിന്റേതായ പൂർണ്ണതയും പരിമിതികളുമു - **V** ദൈവമെന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് പരിപൂർണ്ണനാണെങ്കിലും, പാപമൊഴികെ മാംസത്തിന്റേതായ എല്ലാ പരിമിതികളുമുള്ളവനായിരുന്നു യേശുക്രിസ്തു. മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ അവിടുന്ന് വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിച്ചു; അവിടുന്ന് തളർന്ന് അവശനായ നിമിഷങ്ങളു - **V** എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പോലെ അവിടുന്ന് മരണ വിധേയനായിരുന്നു. ഈ പരിമിതികൾക്കുമപ്പുറം അവിടുന്ന് ദൈവപുത്രനായിരുന്നു; ദൈവമഹത്വം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ യേശുവിൽ കൂടികൊ - **m**റുന്നു; മനുഷ്യബുദ്ധിക്ക് അഗ്രാഹ്യമായ വലിയൊരു രഹസ്യമായിരുന്നു അവിടുന്ന്. “ദൈവത്തെ ഒരുക്കലും ആരും ക - **ll**ല്ല. പിതാവുമായി താമ്രബന്ധം പുലർത്തുന്ന ദൈവം തന്നെയായ ഏകജാതനാണ് അവിടുത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിയത്” (യോഹ. 1, 18).

യേശുവിനെപ്പോലെതന്നെ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളും വചനവും മാംസവുമാണ്. വചനം ദൈവം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നിത്യസത്യവും, മാംസം ഈ നിത്യസത്യം അവതരിപ്പിക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളുമാണ്. ദൈവത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയില്ല. സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവം

ബലഹീനരായ മനുഷ്യരുടെ ഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതുകൊ - V ഭാഷയുടെതായ എല്ലാ പരിമിതികളും അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന്റെതായ എല്ലാ കുറവുകളും വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളിലും പ്രതിഫലിച്ചുകാണും. നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന പെൻസിലിന്റെ ഗുണമേന്മയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും അക്ഷരങ്ങളുടെ തെളിവ്. പെൻസിലിന്റെ കുറവുകളെല്ലാം അക്ഷരങ്ങളിലും തെളിഞ്ഞുകാണും. എന്നാൽ ഈ കുറവുകളൊന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആശയത്തെ ബാധിക്കുകയില്ല. ഇതുപോലെ ദൈവവും സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ബലഹീനരായ മനുഷ്യരെയും അവരുടെ ഭാഷയെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ മാനുഷികമായ കുറ്റങ്ങളും കുറവുകളും കാണും. എന്നാൽ അവിടുന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന നിത്യസത്യത്തിന് ഒരു വൈകല്യവും ഉ - mവുകളുമില്ല. സത്യം ഒന്നേയുള്ളൂ. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആധികാരികമായി പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സഹായത്തോടെ വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ മാനുഷികമായ പരിമിതികളെ അതിജീവിച്ച് ദൈവം അരുൾചെയ്യുന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയും.

3. തിരുസഭ - ദൈവവചനത്തിന്റെ ഭവനം

ദൈവത്തിന്റെ ഇണാനം ഏഴുതുണുക്കളിന്മേൽ പണിത ഒരു ഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്നതായി പഴയനിയമത്തിൽ പരാമർശനമു - V (cfr. സുഭാ. 9,1). പുതിയ നിയമത്തിലാകട്ടെ ദൈവത്തിന്റെ വചനം നാലുതുണുക്കളിൽ പണിതുയർത്തിയിരിക്കുന്ന തിരുസഭയാകുന്ന ഭവനത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. അപോസ്തല പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആദിമസഭയെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “അവർ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ പ്രബോധനം, കൂട്ടായ്മ, അപ്പൊസ്തലികൾ, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയിൽ സഭാ താല്പര്യപൂർവ്വം പങ്കുചേർന്നു” (അപ്പോ. പ്രവ. 2, 42). അപ്പോസ്തലിക പ്രബോധനം, കൂട്ടായ്മ, പ്രാർത്ഥന, കൂട്ടായ്മ എന്നിവയാണ് ദൈവവചനത്തിന്റെ ഭവനമായ തിരുസഭയെ താങ്ങിനിറുത്തുന്ന നാലുതുണുക്കൾ.

a) ആദ്യത്തെ തൂണാണ് അപ്പോസ്തലിക പ്രബോധനമാണ്.

- (i) അപ്പോസ്തലിക പ്രബോധനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടം എല്ലാജനതകളോടും (cfr. മത്തായി 28, 19-20), ജാതിമതഭേദമന്യേ സന്മനസ്സുള്ള എല്ലാവരോടുമുള്ള സുവിശേഷ പ്രഘോഷണമാണ്. യേശു പ്രസംഗിച്ച സുവിശേഷത്തിന്റെ അന്തഃസത്ത ഇതായിരുന്നു: “സമയം പൂർത്തിയായി, ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുതപിച്ച് സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക” (മാർക്ക് 1, 15). സഭയുടെ ഉത്പാദനദിവസമായ പെന്തക്കോസ്താ മുതൽ ഇതുവരെ അപ്പോസ്തലന്മാരും തിരുസഭയുടെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും പ്രഘോഷിക്കുന്നതും ഈ സുവിശേഷം തന്നെയാണ്: (cfr. അപ്പ. പ്രവ. 2, 38). ഇന്ന് സഭയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ഈ അപ്പോസ്തലിക പ്രബോധനമാണ് വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നതും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹമായ തിരുസഭയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്നതും (cfr. റോമ. 10, 17).

നമ്മുടെ ഇടവക സമൂഹങ്ങളും ഭവനങ്ങളും അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനം, കൂദാശകൾ, പ്രാർത്ഥന, കൂട്ടായ്മ എന്നീ നാലു തൂണുകളിൽ പണിതുയർത്തിയ ദൈവവചനത്തിന്റെ വാസസ്ഥാനങ്ങളാണോ എന്ന് നമുക്ക് ഒന്ന് ആത്മപരിശോധന ചെയ്തു നോക്കാം.

4. പ്രേഷിത പ്രവർത്തന രംഗങ്ങൾ - വചനം സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴികൾ

“പാദങ്ങൾക്ക് വിളക്കും പാതയിൽ പ്രകാശവുമാണ്” (സങ്കീ. 119, 105) ദൈവത്തിന്റെ വചനം. “ലോകമെങ്ങും പോയി എല്ലാ സൃഷ്ടികളോടും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനാണ്” (മാർക്. 16, 15) യേശു നമ്മോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. എല്ലാ വഴികളിലൂടെയും സഞ്ചരിച്ച് എല്ലാ മേഖലകളിലും ചെന്നെത്തുന്നതാണ് ദൈവവചനം. ദൈവവചനവുമായി വിശുദ്ധ പൗലോസും അപ്പോസ്തലന്മാരും സഞ്ചരിച്ച വഴികൾ മാത്രമല്ല ഇന്ന് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. റേഡിയോ, ടെലിവിഷൻ, ഇന്റർനെറ്റ് തുടങ്ങിയ ആധുനിക ആശയവിനിമയ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ദൈവവചനത്തിന് അതിവേഗം എവിടെയും കടന്നുചെല്ലാൻ സാധിക്കും. വചനപ്രഘോഷണം ലളിതവും ആകർഷണീയവുമാക്കാൻ യേശു കഥകളും അന്യാപദേശങ്ങളും ഉപമകളും ഉപയോഗിച്ചു. ആശയ വിനിമയത്തെ ആകർഷണീയമാക്കാൻ ആധുനിക മാധ്യമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിവിധ കലാരൂപങ്ങളും സാങ്കേതിക വിദ്യകളും ഫലപ്രദമായ വചനപ്രഘോഷണത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നതാണ്. ഈ സാഹചര്യങ്ങളെയെല്ലാം പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി കൊണ്ട് സ്വന്തം ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളെയും പ്രവർത്തനമേഖലകളെയും വചനാനുഭവത്താൽ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയാണ് തിരുസഭയിലെ ഓരോ അംഗവും നിർവ്വഹിക്കേണ്ട പ്രേഷിത ദൗത്യം.

അതേസമയം ഇന്ന് നമുക്കുചുറ്റും വളർന്നുവരുന്ന മരണസംസ്കാരത്തിന്റെ വഴികളെല്ലാം തന്നെ യുദ്ധത്തിന്റെയും കലാപത്തിന്റെയും ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും രക്തക്കറപ്പുര താണ്; അക്രമത്തിന്റെയും അനീതിയുടെയും അഴിമതിയുടെയും കറുത്ത പാടുകളുള്ളതാണ്. നിരന്തരമായ അടിച്ചമർത്തലിനും ചൂഷണത്തിനും വിധേയരായതുകാരണം മനുസാക്ഷി മരവിച്ചുപോയ മനുഷ്യരാണ് ഈ വഴികളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും വസിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ഇനിയും എന്തെങ്കിലും പരിവർത്തനം വരുത്തുവാൻ ദൈവവചനത്തിനാവുമോ എന്ന് സംശയിക്കുന്നവരു ാവാം. എന്നാൽ അടിസ്ഥാനപരമായി ഈ പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം ആമോസ് പ്രവാചകൻ പ്രവചിക്കുന്ന പോലെ വചനത്തിന്റെ ക്ഷാമമാണ് (8, 11). പ്രധാനമായും മരണസംസ്കാരത്തിന്റെ കറപ്പുര വഴികളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാനാണ് അതിന്റെ ബന്ധനങ്ങളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരെ മോചിപ്പിക്കുവാനാണ് വചനം തന്നെയായ യേശു ഈ ലോകത്തിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടത്. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ് എന്റെമേൽ ഉ ി. ദരിദ്രരെ സുവിശേഷം അറിയിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ബന്ധിതർക്ക് മോചനവും അന്ധർക്ക് കാഴ്ചയും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് മോചനവും കർത്താവിന് സ്വീകാര്യമായ വത്സരവും പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” (ലൂക്കാ. 4, 18-19). ദൈവമായിരുന്നിട്ടും അവശതയനുഭവിക്കുന്നവരോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി സ്വയം ശൂന്യനാക്കിയ (cf. ഫിലി. 2, 7-8) വചനം തന്നെയായ യേശുവിന് കടന്നുചെല്ലാൻ സാധിക്കാത്ത വഴികളൊന്നുമില്ല.

സർവ്വോപരി നാമോരോരുത്തരുടേയും ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള വഴികളിലൂടെയാണ് ദൈവവചനം സഞ്ചരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ വാതിൽപ്പടികളിൽ വന്നുനിന്നുകൊണ്ട് വചനം പറയുന്നതിതാണ്: “ഇതാ ഞാൻ വാതിലിൽ മുട്ടുന്നു. ആരെങ്കിലും എന്റെ സ്വരം കേട്ട് വാതിൽ തുറന്നുതന്നാൽ ഞാൻ അവന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് വരും. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും” (വെളി. 3, 20). ഇങ്ങനെ വചനത്തെ ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവരുടെ കുടുംബങ്ങൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പോലെ ഐശ്വര്യപൂർണ്ണമായിരിക്കും: “നീ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും; നിനക്ക് നന്മ കൈവരും; നിന്റെ ഭാര്യ ഭവനത്തിൽ ഫലസമൃദ്ധമായ മുന്തിരി പോലെയായിരിക്കും; നിന്റെ മക്കൾ നിന്റെ മേശയ്ക്ക് ചുറ്റും ഒലിവു തൈകൾ പോലെയും” (സങ്കീ. 128, 2-3). അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭവനങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥം പൂജ്യമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ച് കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊപ്പം അത് ഭക്തിപൂർവ്വം വായിക്കുകയും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സംസ്കാരം വളർത്തിയെടുക്കണം. സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ മാതാപിതാക്കൾ “കർത്താവ് പ്രവർത്തിച്ച മഹത്തായ കാര്യങ്ങളും അവിടുത്തെ ശക്തിപ്രഭാവവും അത്ഭുത കൃത്യങ്ങളും വരും തലമുറയ്ക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കണം” (സങ്കീ. 78, 4). അങ്ങനെ ചെയ്താൽ “വരാനിരിക്കുന്ന തലമുറ, ഇനിയും ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മക്കൾ അവ അറിയുകയും തങ്ങളുടെ മക്കൾക്ക് അവ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും” (സങ്കീ. 78, 6).

വിലമതിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു വലിയ നിധിയാണ് ദൈവവചനം. സുഭാഷിതങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ വചനം കൊടുള്ള നേട്ടം വെള്ളിയെയും സ്വർണ്ണത്തെയുംകാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. വചനം രത്നങ്ങളെക്കാൾ അമൂല്യമാണ്. നാം കാംക്ഷിക്കുന്നതൊന്നും വചനത്തിന് തുല്യമല്ല. വചനത്തിന്റെ വലത്തുകൈയിൽ ദീർഘായുസ്സും ഇടതുകൈയിൽ സമ്പത്തും ബഹുമതിയും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വചനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ പ്രസന്നവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമാണ് (സുഭാ. 3, 14-17). സിനഡ് പിതാക്കന്മാരുടെ ഈ ആഹ്വാനം ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് വചനാനുഭവത്തിൽ വളരുവാനും വചനത്താൽ വിശുദ്ധീകൃതരായി ദൈവമക്കളായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാനും വേണ്ട കൃപയ്ക്കായി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

സ്നേഹത്തോടെ,

† സൂസപാക്യം എം.

തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപത മെത്രാപ്പോലീത്ത

P.S: ഈ ഇടയലേഖനം 2008 നവംബർ മാസം 30-ാം തിയതി ഞായറാഴ്ച ദിവ്യബലിമദ്ധ്യേ വായിച്ച് വിശദീകരിക്കേ താണ്.